

Jenny de Bode

Tierelantaal

Een boek vol
speelse schrijfrecepten

Uitgeverij Akasha
Brammershoopstraat 16
7858 TC Eeserveen
0599-28 72 45
info@uitgeverijakasha.nl
www.uitgeverijakasha.nl

Vertegenwoordiging in België
Mythras Books, Antwerpen

Illustraties

Jenny de Bode, met uitzondering van:

blz. 41, 48, 179 boven, 179 onder, 180, 181 boven, 183: Sonja Romers

blz. 28, 72, 76, 91 rechtsonder, 114 rechtsonder, 121, 125 onder,
126 onder, 178, 180, 183: Roelie Hoek-Hopster

blz. 169, 175: Nel Achterhes

blz. 176 onder, 177: Betteke Boele

blz. 126 boven: Aukje Reinders

Redactie

Vitataal tekst & redactie, Feerwerd

Omslagontwerp

Elzo Hofman, In Ontwerp, Assen

Opmaak en vormgeving

Cathy Gerver, Studio Nico Swanink, Haarlem

Druk- en bindwerk

Wilco, Meppel

Copyright © 2021 Uitgeverij Akasha, Eeserveen, The Netherlands/Jenny de Bode, Hillegom, The Netherlands

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

ISBN 978 94 6015 203 0
NUR 460

Inhoud

Voorwoord 11

1 Niet schrijven, maar schrijfselen 15

Spelen met taal 16

Speelse schrijfrecepten 17

Hersenen en taal 18

What's in a name? Alles! 19

 Blaatschaap en Harlefantus 20

 Gedicht, rijmpje of versje? 21

Schrijven is gedachten vangen 22

Wat heb je nodig? 23

 * Observatieschrijfsels 26

2 Op jacht naar inspiratie 29

Hoe beschrijf je een bedenproces? 30

 * Wat is jouw beeld bij het proces van bedenken? 32

Fases van schrijven 32

Bedenkhelpmiddelen 34

 Associëren 34

 * Ladderassociatie 34

 * Cirkel- en kettingassociatie 37

 * Associëren met geuren 37

 Vergelijken 37

 * Een uitgebreide metafoor maken 40

 * Metaforen in de taal van alledag 44

 * Spelen met verwante metaforen 48

- * Een metafoor gebruiken om nieuwe begrippen en werkwoorden te maken 49
- Personificatie 50
- * Gevoelens personifiëren 50
- * Eigenschappen personifiëren 51
- * Poëtisch personifiëren 52
- Woordverkennen met een schema 52
- * Oefenen met het schema woordverkennen 54
- Taalknutselgereedschap 55
- Typografie toepassen 55
- Zinnen afbreken 56
- Woordvolgorde veranderen 56
- Herhalen 56
- Verrassend combineren 56
- Woorden op een nieuwe manier of in een andere functie gebruiken 56
- Hergebruik 57
- Wees sober 57
- De schrapper 57

3 **Het muzische van taal** 59

Rijm 60

Rijmwoordenboeken 60

- * Oefenen met eindrijm 62

Middenrijm 62

- * Oefenen met middenrijm 63

Ritme 63

- * Ritmische klemtoonlijstjes 64

- * Ritmiek in je zinnen 65

- * Vloeiend versus staccato 67

Klank 68

- * Een klein onderzoek naar de relatie tussen klank en betekenis 69

- * Spelen met woorden met eenzelfde beginklank (alliteratie) 70

- * Rauwdouwrijm 71

4 Schrijfrecepten 73

- * Een elfje 73
- * Een kwatrijn 75
- * Een cinquain 76
- * Een haiku 77
- * Een senryu 78
- * Een 1-2-3'tje 79
- * Een dropschrijfsel 80
- * Een zintuiggedicht 81
- * Een bootassociatie 82
- * Een rondeel 83
- * Spelen met advertentiewoorden 84
- * Zevenschrijven 85
- * Ik mis ... 86
- * Ik zou nooit ... 86
- * Sokkenrijm 87
- * Een connect-gedicht 88
- * Een kenning 90
- * Een Historgedicht 91
- * Een kabbel-en-klotsgedicht 92
- * Men neme ... 93
- * Herkenbare tekstvormen op verrassende manier gebruiken 95

5 Over talen binnen de taal 97

Jargon 97

- * Jargonschrijfsels 100

Woordfamilies 101

- * Woordfamilies in kaart brengen 103
- * Nuances gebruiken in beschrijvingen 104

6 Je eigen ding doen met het werk van anderen 105

- * Schrijven bij een zin van iemand anders 106
- * Schrijven net als ... 107
- * Een knip-en-plakgedicht 111
- * Een meedenkgedicht 112
- * Je eigen Plintgedicht maken 114
- * Beginzinnen gebruiken 115

- * Hoe je een gedicht vreemde dingen laat doen 116
- * Een protestschrijfsel 118
- * Een poëtische foto 119
- * Straatpoëzie 120
- * Schrijven bij afbeeldingen van een kunstwerk 121
- * Een gevondenwoordengedicht 124

7 **Taalregels overtreden** 127

We zijn goede verstaanders 127

Kijken hoe Piet dat doet ... 129

Taalvernieuwing 132

- * Verkeerd gevoegd 132
- * Combinatietaal 133
- * Kleurspraak 134
- * Figuren met een lastig onvermogen 136
- * Een wompeling blusteren 137

8 **Het luik vinden in de vloer van je geheugen** 139

- * Er was eens ... 141
- * Het verhaal van je naam 141
- * Het verhaal van een dierbaar voorwerp 143
- * Het verhaal van een hart onder de riem 143
- * Ode aan een verteller 144
- * Is het een jongen of een meisje? 144
- * Van schaamdraak en zorgpaard 145
- * Er was ... (schrijven zoals Tjitske) 145
- * Je bent een menigte 147
- * Een herinnering aan het huis waar je opgroeide 148
- * Terug naar fijne plekken 149
- * Schrijven bij oude foto's 150
- * Meer ideeën voor autobiografische teksten 152
- * Waardeer je littekens (*more beautiful for being broken*) 153
- * Oude kinderangsten 155
- * Een opsommingsgedicht 157

9 Schrijven rondom een thema 159

- * Een thema zoeken en er een tijdje mee leven 163
- * Onderzoekend schrijven: cubing 163

10 Je schrijfsels vormgeven 169

Handgeschreven of uitgeprint? 170

Een ondergrond maken 171

- * Stempelen 171
- * Met waterverf of krijt 173
- * Met collage 178
- * Je printer gebruiken 184
- * Met letters spelen 185

Tot slot 187

Bronnen 189

Uitwerkingen in kleur

Tussen bladzijde 96 en 97 zijn diverse voorbeelden in kleur afgebeeld.

*Schrijven is reizen zonder plan
vertrekken en zien waar je uitkomt
geen idee waarheen de weg leidt
en of er iets interessants op je pad zal komen
je kunt elke zijweg nemen die je wilt
of lekker in een weiland gaan liggen
soms raas je een berg af
soms zit je klem in een tunnel
je komt oude koeien tegen
net uit een sloot gekropen
en dan moet je kiezen:
eromheen rijden
of ze in de ogen kijken*

*maar een ding is zeker:
waar je ook bent, daar begint het.*

Voorwoord

Ik heb lang getwijfeld of ik dit boek wilde schrijven ... en waarom dan. Want weet je, een boek schrijven is een heel gedoe! Een langdurig proces en een gevecht met jezelf, met je criticus, je innerlijke ijdeltuit, je woeste wilde wijf, je luie lamzak en je onverbeterlijke 'juf', die allemaal een stem in het geheel willen hebben. Ga er maar eens aan staan!

Het kost minstens een jaar of twee. Je zit achter de computer op momenten dat je eigenlijk lekker buiten in het bos zou willen lopen. Als je niet oppast, verwaarloos je je gezin en je bent er soms zo in je hoofd mee bezig dat ze je tot de orde moeten roepen. Flink wat frustratie dus.

Maar – eerlijk is eerlijk – er komen ook zo veel plezier, binnenpret, avontuur en inspiratie bij kijken. Het schrijven maakt je alert op alles wat met taal, expressie en creativiteit te maken heeft en je gaat als een enthousiaste speurhond snuffelend op onderzoek uit. Wat een heerlijk leerproces!

Het kwam er dus toch van. Weer een boek. Weer over spelen. Over spelen met taal deze keer.

En dat kwam zo: vanaf mijn zesde ging ik elk jaar met mijn ouders op vakantie, op de fiets. Ik ben enig kind en vakanties betekenden dus: weg van mijn schoolvriendinnetjes en buurtgenootjes. Ik moest mezelf vermaken. Mijn moeder, zelf afkomstig uit een heel groot gezin, kocht dan een dikke blocnote voor me met een mooi potlood met gum en een puntenslijpertje. 'Voor je vakantieboek,' zei ze. En ook al vond ik vriendinnetjes op ons

vakantieadres, ik schreef en tekende in zo'n vakantie die hele blocnote vol.

Ik denk dat daar de basis is gelegd voor mijn liefde voor taal en tekenen. Want o, wat is het leuk om terug te lezen wat je ooit hebt gedaan en gedacht!

Eenmaal volwassen had ik altijd wel ergens een notitieboekje waarin ik gekke uitspraken, mooie gedachten of ideeën schreef en ik maakte daar ook graag een tekeningetje bij.

dit is een ode aan mijn moeder
die me de magie van woorden leerde

zij kon toveren met taal
mijn mam van de kruiswoordraadsels
van verhalen verzinnen
en versjes maken
van Klaasgedichten
van rijmen in bed
van omkeersprookjes
langste zinnen
en woordgrappen

niemand had zo'n moeder
en als enig kind
had ik haar helemaal voor mezelf
mijn versjesmoeder kon toveren met taal
maar ik kreeg de recepten
en o, wat geef ik ze graag door

En over mijn moeder wil ik het even hebben. Ze was een verhaaltjes- en versjesmoeder. Met veel fantasie en een groot gevoel voor humor. Hoewel ze alleen naar de basisschool was geweest, had ze een aangeboren pedagogisch talent, veel taalgevoel en liefde voor woorden. Ze kende wel honderd gedichtjes en versjes uit haar hoofd en als enig kind had ik haar helemaal voor mezelf. Als mijn vader 's morgens voor dag en dauw naar zijn werk ging, kroop ik bij haar in bed en deden we taalspelletjes: *wie maakt de langste zin, wat rijmt er op 'kussenslopen', wie verzint een gek einde aan een saai verhaal, wie bedenkt een omkeersprookje (Roodwolfje en de zeven kappen, Gans en Rietje ...)? Dat soort dingen.*

Met Sinterklaas was zij de gedichtenmachine voor de hele buurt. Je noemde een naam, het soort cadeau en een of twee leuke dingen over die persoon en ze produceerde ter plekke een leuk en rijmend gedicht; niet eens in het klad, nee zó op het papier.

Zij leerde me plezier te hebben in taal, verwondering over de mogelijkheden van woorden en vooral hoe leuk het is om daarmee te spelen.

Dat ligt aan de basis van dit boek. Het is een ode aan mijn moeder en aan de liefde voor woorden die ik heel graag wil doorgeven. (En toen ik teruglas wat ik hierboven schreef, besloot ik om er het in dit voorwoord afgebeelde schrijfseltje van te maken.)

Hillegom, maart 2021

Jenny de Bode

1 Niet schrijven, maar schrijfselen

Over rommelen, knutselen en vriendelijke namen

Waarom doet 'schrijven' jou denken? Aan opstellen maken? Aan saaie taallessen op school? Aan spelfouten en grammatica? Aan – o, gruwel – zinnen ontleden? Lees dan vooral nog even verder, want dan heb je iets verrassends te ontdekken.

Misschien ben je iemand die stiekem ooit een gedicht heeft geschreven of die met Sinterklaas met een satanisch genoegen aan het rijmen slaat. Iemand die graag lange e-mails stuurt aan vrienden of zelfs nog weleens een brief. Misschien houd je wel van speelse gesprekken en maak je graag humoristische opmerkingen in je contact met anderen; of je bent een dromer, zo iemand die graag ongestoord wat voor zich uit kan staren, in diepe gedachten verzonken ...

In alle gevallen zit er een 'schrijvert' in je. Ik noem 'm zo omdat dat lichtvoetiger klinkt dan schrijver. Schrijverts houden van spelen, van rommelen met woorden en er onverwachte dingen mee doen. Misschien wel een beetje gekke dingen, zoals rare woordgrapjes, taalgeintjes en omgebouwde sprookjes. Onzinnige zinnen maken ... die dan toch zin blijken te hebben.

Een schrijvert heeft maar een kleine aanleiding nodig om dingen te bedenken. Een beginzinnetje, bijvoorbeeld. Of een grappig schrijfrecept. Dan gaat er iets in je hoofd gebeuren. Je moet er even de tijd voor nemen, maar heus, het is je schrijvert die dan nieuwsgierig zijn neus uit zijn schuilplaats steekt. Om te bedenken. Om te spelen. En reken maar dat je met taal kunt spelen!

Spelen met taal

Taal is als een enorme bak met legosteentjes. Blokken in allerlei kleuren en maten. Net als met lego kun je taalblokken aan elkaar plakken, stapelen, demonteren, andersom in elkaar zetten, grote blokken in stukken breken, husselen en ermee bouwen. En net als met lego kun je er keurig volgens de bouw instructies mee bouwen, maar er ook eigenzinnige, onverwachte dingen mee maken. Als ik het zo opschrijf, lijkt het verdraaid veel op knutselen. En dat is het eigenlijk ook: taalknutselen.

Bereid je dus voor om te spelen ... Want spel is de beste en leukste manier om te leren. Spelen is vrij, is alles nemen zoals het komt, is van iets iets anders maken, is onvoorspelbaar en ongepland, is nieuwsgierig onderzoeken, is uitproberen, is vinden. Is vrij blijvend (en dat is iets anders dan 'vrijblijvend' ...). Spreekt dat je aan?

Speelse schrijfrecepten

Dit boek zit vol speelse schrijfrecepten. Recepten waarmee we je schrijvert een plezier doen. Ik geef je beginzinnen, vragen, woordenboekopdrachten en andere gereedschappen waarmee hij graag aan de slag gaat.

Je gaat gevondenwoordengedichten, schoenrijmen, beeldverhalen, haiku's en elfjes maken, hoe klinkt dat? Historgedichten, scheefschrijfsels en rondelen. Kleine teksten, eerder 'gedachtjes' dan gedichtjes. Of 'versjes' als je wilt. Niets ingewikkelds of hoogdravends, niets moeilijks of zwaarwichtigs. Maar wel persoonlijk, wel poëtisch, soms rijmend, soms ritmisch en altijd fijn om later terug te lezen. Elk schrijfrecept is alleen ter inspiratie en er mag uiteraard van worden afgeweken. Want bij dit spelen is de enige regel dat er geen regels zijn.

Je kunt over alles, echt ALLES schrijven: je moeder, je fiets, een dode vlieg, de wind, de bankencrisis of over je vuilnisbak. Maar pas op: al spelend kun je op prachtige poëtische zinnen stuiten; al bouwend en knutselend kun je per ongeluk iets heel moois noteren; al husselend en schrappend kun je opeens versted staan van je eigen gedachten. En kijk, ook dat is dan je schrijvert die van zich laat horen ...

'Een versje is ook een spel met woorden, gericht op vermaak en kan moeilijk en makkelijk tegelijk zijn. Een versje is evengoed een gedicht, omdat je ermee kunt doen wat je wilt. Het kan tot ieders verbeelding spreken.'

Dat maakt het woord 'gedicht' wel wat minder intimiderend. Toch stel ik voor om ook hier een nieuwe naam te kiezen en van schrijfsels te spreken. Een vriendelijke, niet-arrogante benaming, die zowel serieuze als grappige dingen kan aanduiden. De benaming is neutraal en staat voor 'iets wat geschreven is'. Dat geeft ruimte en vrijheid. En dat is precies wat we nodig hebben om met taal te gaan spelen.

Schrijven is gedachten vangen

Denken gebeurt in je hoofd. Het is vluchtig. Gedachten komen langs en vervliegen, en je vergeet weer snel wat je hebt gedacht. Als je spreekt, breng je je gedachten naar buiten. Anderen kunnen ze horen en erop reageren. Maar ook daar verdwijnen de woorden, behalve als ze via opnametechnieken worden vastgelegd. Je kunt niet meer veranderen wat je eenmaal hebt uitgesproken. Maar schrijf je gedachten op, dan leg je ze aan de ketting. Je houdt ze vast en kunt ze nu onveranderd teruglezen. Je kunt ze nuanceren, veranderen, uitbreiden of samenvatten en verbeteren. En – heel belangrijk – je kunt dingen schrappen en dus weglaten.

Als je schrijft, geef je je gedachten vorm. Je kiest je woorden en vertrouwt ze toe aan het papier. Papier is een altijd geïnteresseerde luisteraar. Dat doet iets met je en met wat je naar buiten laat komen. Als je een pen pakt en je hoofd weet open te zetten, kun je verbaasd kijken naar wat er komt. Want wie zichzelf 'openzet', dat blaatschaap geruststelt en het even ergens te grazen zet, die geeft de andere breinhelft de kans het stuur over te nemen. Dat kan voelen alsof een stuk van jezelf al jaren lag te wachten tot het een keer aan het woord mocht komen! (Ja ... zie je

Harlefantus knikken?) Dat kan voelen alsof je een diepere laag in jezelf hebt aangeboord met dingen die je niet zo gauw zou zeggen, maar wel durft op te schrijven. Al schrijvend kun je met jezelf in gesprek gaan, jezelf op je kop geven, bemoedigend toespreken, een compliment geven, lekker laten uitrazen ... Papier is geduldig.

Schrijven is spannend, want je weet niet altijd wat er komt. Maar er is zo veel moois te ontdekken. Dat je kunt schilderen met woorden, dat taal muzikale aspecten heeft waarmee je iets kunt laten *klinken*, dat er talen in de taal zitten en hoe je die kunt gebruiken, en dat je met taal kunt componeren en bouwen en de beeldende kracht ervan gebruiken. En vooral: dat schrijven je dichter bij jezelf kan brengen.

Schrijven is goud spinnen uit stro
Schrijven is toch van het pad gaan om bloemen te plukken
Schrijven is luisteren naar wat er op papier komt
Schrijven is een dichte deur openbreken en kijken wat erachter zit
Schrijven is een raam inslaan en lucht krijgen
Schrijven is water vinden in een woestijn
Schrijven is een pad hakken door een dichte doornhaag
Schrijven is een engel vinden op zolder
Schrijven is draken verslaan met een pennetje
Schrijven is graven en goud vinden
Schrijven is avontuur
Schrijven is ademen
Schrijven ... ja, schrijven is scheppen

Wat heb je nodig?

Schrijven is een goedkope hobby. Je hebt niets anders nodig dan een pen en papier. Neem bijvoorbeeld een simpele ringband of blocnote waarin het eigenlijke schrijfwerk

plaatsvindt. Schrijven is vooral gedachten neerkrabbelen, verbeteren, veranderen, doorstrepen, schrappen, dus moet er geklad en gekliederd kunnen worden. In eerste instantie met PEN! Op PAPIER! Met de HAND! Je schrapt en verbetert en die veranderingen blijven zichtbaar en dat is de bedoeling. Dat geeft je grip op het groeiproces van je tekst, je ziet de beweging, de probeerwoorden, de denkpaden, de richting die je schrijven neemt.

Op de computer knip en plak je. Wat er was, wat je hebt veranderd, dat verdwijnt. Op papier blijft het zichtbaar en kun je erop teruggrijpen.

Schrijven met de hand stimuleert je hersenen op een andere manier dan werken op een toetsenbord. Het is een ander proces; langzamer, bedachtzamer. Al schrijvend is er meer gelegenheid om te reflecteren, te broeden, te denken over wat er gezegd wil worden. Woorden vormen zich al schrijvend en het is fijn als er geen machine tussen zit. Je hoofd/hart spreekt rechtstreeks via je hand en het zijn jouw gedachten die via die hand vorm krijgen. Jouw vorm. Letterlijk, want het staat er in jouw eigen unieke handschrift.

Het is een manier van *iets naar je toe schrijven*. Laten komen ... alsof je op je hurken gaat zitten om een schuw dier (of een verlegen Harlefantus ...) naar je toe te lokken. Dat voelt anders dan via een toetsenbord razendsnel woorden eruit hameren.

En natuurlijk heb je een pen nodig. Eentje die lekker schrijft. Ook handig is een notitieboekje voor onderweg. Hoezo voor onderweg? Ha ... de beste ideeën krijg je op onverwachte momenten. Bij de kapper, in de bus, in de rij bij de kassa, in wachtkamers of als je langs het strand loopt. Het gebeurt zelden thuis aan tafel terwijl je keurig klaarzit met je pen in de aanslag. Een notitieboekje is de plaats bij uitstek om snel een idee, een gedachte of een grappig woord te noteren, want wat je niet noteert, wordt vergeten. Dat verdampt gewoon. Wat je opschrijft, blijft bewaard en daar kun je op een later moment mee aan de slag.

Het belangrijkste gereedschap is nog niet genoemd. Dat is je opmerkzaamheid. Met een pen en een notitieboekje op zak sta je meer open voor de inspiratie van alledaagse dingen. Je hoort meer, vangt meer op, je staat 'aan'. Je kunt 'aan het werk' op lange treinritten en avonden waarop er niets op televisie is. In plaats van je te vervelen op lege deprimerende momenten pak je je pen en noteer je wat je opvalt. Hoe een oude meneer zijn vrouw zorgzaam de wachtkamer uit leidt; hoe het geluid van de trein mensen in slaap wiegt; welk liedje je herkent in het ritme van de wielen op de rails; een krantenkop in de krant van de man tegenover je; een grappig woord dat je een kind hoort roepen of een gedachte die je maar niet loslaat.

Juist het alledaagse is bijzonder en je voornemen om kleine krabbelnotities te maken zorgt dat je blik zich verruimt, dat je beter waarneemt en veel meer opmerkt. Je wordt oplettend. En dan weet inspiratie je te vinden. Daar word je blij van!

Als je wilt, kun je er meteen mee beginnen.

Observatieschrijfsels

Let vanaf nu eens op alledaagse dingetjes en noteer die heel kort. Het gaat echt om kleine, soms grappige, maar heel gewone dingen die je opvallen. Ik geef je hieronder een paar voorbeelden.

- * Een zielige natgeregende knuffelbeer in een voortuin.
- * Een dokter in de hal van het ziekenhuis die zelf met een voet in het gips loopt.
- * Een poes die in het donker door je tuin loopt en waarvan je alleen de witte vlekken ziet.
- * Een grijs dametje dat op hoge hakken achter een rollator loopt.
- * Het gezicht van de man die met een poepzakje de drol van zijn labrador opraaft.
- * Een verrassend opschrift op een muur.
- * Een woord dat je leest en dat je wilt onthouden om zelf ooit te gebruiken.

Dat soort dingen dus. Als je er eenmaal op gaat letten, zie je ze overal. Als je een notitieboekje op zak hebt en je je voorneemt om regelmatig aantekeningetjes te maken, ben je opmerkzaam en sta je open voor wat er om je heen gebeurt.

En wat doe je dan met die snel genoteerde krabbeltjes? Thuis werk je ze kort uit. Echt heel kort. Zodat je als het ware een foto in woorden krijgt. Ik geef je drie voorbeelden van mezelf:

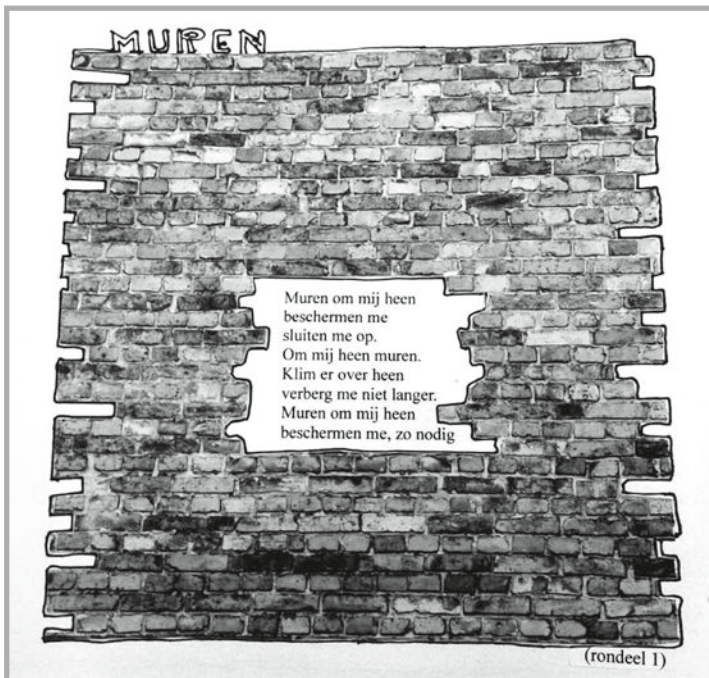
- * Op een camping in Frankrijk

We staan in de rij voor de bakker in zijn busje.
Een dreumes met afzakkende luier stapt uit de rij
en gaat op zijn hurkjes zitten om een teckel te aaien,
die vastligt aan een tentpaal.
Klein mensje ontmoet klein beestje.
Iedereen kijkt ontroerd toe.

- * Onze buurman laat zijn hondje uit
onwennig plukt hij aan een mondkapje, dat precies
zo zwart-wit gevlekt is als zijn hond.
- * Een oma loopt met kleinkind door de supermarkt en
let niet op de pijlen die op de grond zijn aangebracht.
Roept het kind: 'O, oma, je loopt spook!'

Het is fijn om van die kleine notities te maken en het voelt zo goed om ze later terug te lezen en die momenten weer helemaal voor je te zien. Je hebt iets vastgelegd.

Ik raad je aan om je schrijfsels – als ze af zijn en je er tevreden over bent – in een schrijfjournaal te zetten.

NACHT...

nachtgaleu, kathedrales
griezelaud moet 'k water
halen
in de donk're stille nacht
smacht ik naar de wegeuwacht!

alle sterren in het woud
lijken nu van nachtwachtgoud

moederschaap

moe van moederschap

moe van kleine wollen

minkukels

van dwingend geduw tegen

pijnlijke uiers

...miezerig mekkeren

mag best...

